

Motion till riksdagen 2005/06:Sk452

av **Birgitta Carlsson m.fl. (c, m, fp)**

Ändrade regler för reavinstbeskattning vid försäljning av småhusfastigheter förvärvade före 1968

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att snabbutreda frågan om reavinstbeskattning av småhus som ägts sedan 1968 och dessförinnan.

Motivering

Nu gällande regler för beskattning av realisationsvinst vid försäljning av bl.a. småhus som förvärvats före 1968, är med hänsyn till inflation m.m. efter 1970, väsentligen konfiskatorisk gentemot pensionärer och deras arvingar.

Under hänvisning till bestämmelserna i regeringsformen 2 kap. 18 § försäkrade dåvarande finansminister Gunnar Sträng med emfas, att de som före 1968 ägde sina fastigheter aldrig skulle drabbas av någon reavinstbeskattning. Detta eftersom deras köpeskillingar skulle uppräknas med inflation fram till försäljningsåret. Fram till 1980 gällde detta löfte, men efter 1980 har man successivt urholkat detta löfte och från år 2000 rör det sig om ren konfiskation. Detta visar följande exempel.

Ett småhus byggt 1925 och omodernt förvärvat 1949 för 25 500 kronor. Det moderniserades fram till 1952 för 7 000 kronor och fick 1952 taxeringsvärde 22 000 kronor, detta får därefter uppräknas till 33 000 kronor. 1964–1968 gjordes en omfattande modernisering och tillbyggnad för 65 000–70 000 kronor, vilket 1970 resulterade i ett taxeringsvärde på 105 000 kronor. Under 1970-talet gjordes inga åtgärder på fastigheten och 1981 fastställdes taxeringsvärdet till 225 000 kronor.

Ett annat småhus i en gruppbebyggelse i samma samhälle i Göteborgs närhet förvärvades 1964 för 94 000 kronor. Det gjordes inga åtgärder under åren

Fel! Okänt namn på

fram till 1980. Här blev taxeringsvärdet 110 000 kronor för 1970 och det höjdes till 310 000 kronor 1981.

Omräkningstalet för år 1968 är i tabellen 5,53 och för 1980 är motsvarande tal 2,01 något som klart och drastiskt belyser inflationens verkningar under 1970-talet. Det är alltså uppenbart att nu gällande regler beträffande halvering av eventuell realisationsvinst bara kompenserar i någon mån för inflationen efter 1980. De äldre fastighetsägarna får ingen som helst kompensation för vad som hände under 1970-talet i anslutning till införandet av den ”eviga realisationsbeskattningen”.

Det är välkänt att de som misstrodde regeringens löften om att de, som förvärvat sina villor före 1968, och därför gjorde snabba affärer under 1970-talet kunde byta upp sig utan reavinstskatt. Men de som gnetat, sparat och kämpat för att klara sina egna hem och inte hade en tanke på att utnyttja detta för annat än eget boende, de eller deras arvingar straffas nu med infiskatoriska reavinstskatter. De har med säkerhet inte drivit på inflationen, utan är ett offer för den.

De äldre småhusägarna är av naturliga skäl en ganska fåtalig och glesnande skara, men det skulle å andra sidan ha liten påverkan på den statliga ekonomin, om man förbättrade situationen genom att ge dem rätt att utnyttja 1981 års taxeringsvärde såsom ingångsvärde. Frågan bör snabbtredas av regeringen.

Om en byggnad är äldre än 100 år skall man kunna begära justering enligt reglerna om säregna förhållande. Genom detta skulle man i rimlig mån respektera dels bestämmelserna i 2 kap. 18 § regeringsformen, dels löftena från 1968.

Stockholm den 29 september 2005

Birgitta Carlsson (c)

Anita Sidén (m)

Erling Bager (fp)